

РЕШЕНИЕ

№ 1678

гр. Варна, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разглежда докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110204801 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на С. С., против Наказателно постановление № 23-0819-000004/ 09.01.2023 г. на Началник група в ОД на МВР-Варна, сектор ПП Варна, с което на С. С. е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, на основание чл.175, ал.3 пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че НП е незаконосъобразно, поради което се моли за неговата отмяна. Сочи се, че нарушението не е осъществено от субективна страна. Твърди се, че НП е издадено и в нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание въззивната страна не се явява лично, но се представлява от упълномощен представител, който поддържа жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не се явява, изпраща писмени бележки.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 09.07.2022г., около 11.21ч., в гр.Варна въззивникът, управлявал л.а с рег.№ Х1832КХ. В хода на проверката органите на реда установили, че управляваният от въззивника автомобил има поставени регистрационни табели, но при проверката в информационните масиви, било констатирано, че автомобила е със служебно

прекратена регистрация, считано от 30.06.2022 по чл.143 ал.10 от ЗДП.

По случая била извършена и проверка с оглед данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. След приключване на проверката, материалите по преписката били изпратени в РП-Варна, където с постановление от 14.12.2022г. на прокурор при ВРП било отказано да бъде образувано досъдебно производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК, на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК. С оглед на горното прокурорът изпратил препис от своя акт на Началника на Сектор ПП-Варна за сведение и преценка.

Въз основа на изпратеното постановление на Началник на група в сектор ПП към ОД на МВР-Варна, на 09.01.2023г. издал обжалваното НП.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства.

Видно от приобщената информация по АНП и от описаното в постановление на ВРП, застраховката ГО за горепосочения автомобил не била сключена. С оглед горното на собственика на автомобила били изпратени уведомления, но Гаранционният фонд не разполагал с доказателства за връчване на уведомленията, тъй като същите били изпратени без обратна разписка.

Регистрацията на автомобила била служебно прекратена от органите на Сектор ПП-Варна на 30.06.2022г. след уведомяване от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка ГО.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР, съгласно заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от компетентен орган – полицаи, оправомощен съгласно същата заповед. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. Обжалваното наказателно постановление е издадено от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР, оправомощен с това

правомощие със Заповед на Министъра на вътрешните работи, копие от която е приложена към делото. Видно от същата е, че заповедта е подписана министъра на вътрешните работи, компетентно лице да издава такава заповед съгласно ЗДвП. С оглед на това и съдът счита, че НП е издадено от компетентен орган с надлежно делегирани правомощия по ЗДвП от изпълняващо длъжността министър на вътрешните работи лице.

От приложената по делото постановление и справки извършени в Гаранционен фонд за същия автомобил е видно, че процесният автомоби не е имал валидно сключена и действаща застраховка "Гражданска отговорност" към 09.07.2023г. От приложените множество писмени доказателства- справки от системата на Сектор ПП- Варна е видно, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП на 30.06.2022г. Видно от писмените доказателства към датата посочена в НП автомобилът е бил регистриран в сектор ПП –Варна на името на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗАНН, НП се издава тогава, когато са установени по безспорен начин нарушението, нарушителят и неговата вина.

В НП липсват каквито и да било мотиви по отношение на становището на прокурора, наблюдавал преписката по същия казус, че липсва състав както на престъпление, тъй като липсва вина, което е видно от съдържанието на постановлението. Нещо повече отказът на прокуратурата е изпратен на началника на ПП единствено за сведение, но не и с указание за санкциониране по административен ред, или пък за преценка в този смисъл. Въпреки това АНО е решил да образува АНП и да издаде НП. Няма как да се приеме за житейски логично, че за престъплението, изразяващо се в управление на нерегистрирано МПС да липсва вина /деянието не е осъществено от субективна страна/, а е изпълнен състав на същото административно нарушение – чл.140, ал.1 от ЗДвП. АНО е следвало да изложи аргументи, защо приема, че въззивника е осъществила състава на визираното нарушение, а не да подхожда формално- непременно да издаде НП. В конкретния случай, видно от материалите по преписката, в действителност НП е било издадено единствено въз основа на съставения АУАН и постановлението на ВРП за отказ от образуване на ДП.

В случая, нарушението, за което е ангажирана отговорността на въззивника и за което е издадено процесното наказателно постановление, е свързано с императивното задължение, предвидено в чл.140 ал.1 от ЗДвП /в приложимата редакция - Изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г./, съгласно която норма, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По републиканските пътища, отворени за обществено ползване, включени в трансевропейската пътна мрежа, и по такива, които са извън нея, или по техни участъци се допускат само моторни превозни средства с валиден винетен

стикер, залепен по начин, възпрепятстващ повторното му ползване.

Съдът намира, че в материалите по АНП не се съдържат доказателства за осъществен състав на чл.140, ал.1 от ЗДвП. В случая не следва да намери приложение и разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП. За да се приеме, че съставеният АУАН има доказателствена сила, следва установените в него факти да се потвърждават от приложените доказателства, докато в случая това не е така. За да е налице основание за това, е необходимо освен да е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574 ал.11 от КЗ, да е налице и уведомяване на собственика на превозното средство за това, съобразно изричната норма на чл.143, ал.10 от ЗДвП и приложимата Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

В случая е настъпил единствено факта на прекратена служебна регистрация за процесния автомобил, за което е представено получено по електронен път уведомление от Гаранционния фонд по чл.574 ал.11 от КЗ за това, че ППС не е застраховано, като няма данни дали собственикът на автомобила е бил уведомен за това. След като не се доказва по безспорен и категоричен начин, че собственикът е уведомен, че служебно е прекратена регистрацията на автомобила му, то не е изпълнен фактическият състав на чл.143, ал.10 от ЗДвП, който кумулативно изисква освен прекратяване на регистрацията и уведомяване на собственика за това. Необорени по никакъв начин са твърденията на въззивникът, че по никакъв начин не е бил уведомен за обстоятелството, че автомобилът е deregистриран по служебен ред, нито от Гаранционния фонд, нито от Сектор ПП-Варна. Табелите са били поставени на автомобила, Гаранционния фонд, съгласно неговия писмен отговор, не счита, че процедурата по уведомяването на собствениците на незастрахованите ППС е обвързана с получаването на уведомителното писмо и не е необходимо да се получи документ, удостоверяващ получаване на уведомлението, автомобилът е бил deregистриран служебно, без да са ангажирани каквито и да било доказателства това обстоятелство да е било доведено до знанието на жалбоподателя, съответно собственика съобразно изискването на чл.143, ал.10 от ЗДвП, или да и е било станало известно по друг повод и същият да е бил информиран. Поради което няма как да се приеме, че от субективна страна въззивникът е осъществил състава на нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. На същата няма как да се вмени вина, била тя умишлена или непредпазлива за това, че е осъществила състава на чл.140, ал.1 от ЗДвП. В този смисъл е и практиката на Адм. съд –Варна по скодни казуси- например Решения по **КАНД № 2172/2019г. и КАНД № 2198/2019г.**

За прецизност следва да се посочи, че ВКС е имал повод да се произнесе със свое ТР № 1 от 7 юни 2016 г., че вината в наказателния процес, какъвто прочие е и

административно –наказателния процес, се доказва, а не се презумира. Това тълкувателно решение е свързано с приложимостта на законовата фикция на чл.58, ал.2 от ЗАНН и значението ѝ за осъществяване състава на чл.343в, ал.2 от НК. В него ВКС е приел, че субективната страна на деянието подлежи на доказване чрез всички способи на доказване по НПК и с всички доказателства и доказателствени средства.

За съставомерността на всяко нарушение следва да са осъществени признаците както от обективна, така и от субективна страна и липсата на който и да е от тези признаци винаги обуславя извод за несъставомерност на извършеното. Не само, че няма доказателства въззивникът виновенно да е управлявала служебно deregистрирано МПС, напротив, събраха се такива, че въззивникът изобщо не е знаел, че автомобилът е бил служебно deregистриран.

Въззивникът не е санкциониран за това, че управлява МПС, за което няма сключен и действаща застраховка ГО на автомобилистите, че да се изследва фактът дали е знаел или не, че няма сключен такъв договор. Той е санкциониран, за това, че управлявал автомобил с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на автомобила, като последица от липса валидна застраховка ГО съставлява сложен фактически състав, включващ задължение и на прекратяващия регистрацията орган да уведоми собственика- чл.143, ал.10 ЗДвП. Когато липсват доказателства собственикът, респективно ползвателят да е уведомен, то тогава същият няма съзнание за осъществен състав на нарушение.

Не може да се приеме становището на процесуалния представител на полицията инвокирано в с.з, че преди да започне управление, всяко едно лице следва да се увери, че автомобилът му е регистриран. Горното при поставени рег.табели на мястото им, както и при липса на каквото и да било уведомление за това, е житейски нелогично, преди предприемане на управление да телефонираш например в сектор ПП-Варна, за да провериш дали автомобилът ти е регистриран.

В конкретния случай не само, че АНО е нарушил разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗАНН, тъй като не е установил по безспорен начин виновенно поведение от страна на нарушителя, но е наложил наказание на нарушителя, без да е било установено безспорно извършването на нарушението от обективна и субективна страна, което обуславя и неправилно приложение на материалния закон, тъй като на въззивника е наложено наказание за нарушение, което не е безспорно доказано, че е извършила. В НП не е посочено и нито едно доказателство/ с изключение на АУАН/ подкрепящо нарушението от субективна страна.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които са обусловили незаконосъобразност и необоснованост на НП, поради което и НП следва да бъде отменено. Предвид крайния извод на съда, не се налага обсъждане приложимостта на

чл.28 от ЗАНН в конкретния случай.

Жалбоподателят не е направил искане за присъждане на разноси, както и не е представил доказателства за направени такива. Въззиваемата страна е поискала присъждане на разноси, но с оглед изхода на делото съдът намира, че не следва да и бъдат присъждани такива.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0819-000004/ 09.01.2023 г. на Началник група в ОД на МВР-Варна, сектор ПП Варна, с което на **С. С.** е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, на основание чл.175, ал.3 пр.1 от ЗДвП , за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____